

"El més venut a Espanya"

La majoria de mitjans de comunicació s'han fet ressò de la notícia: el nou disc de **Manel**, *10 milles per veure una bona armadura* (Warner/DiscMedi, 2010), ha estat "el més venut a Espanya". La premsa ha destacat que des del 1996, any en què **Joan Manuel Serrat** va publicar *D'un temps, d'un país*, cap disc en català havia estat "el més venut a Espanya" la primera setmana. El quartet, diuen els mèdia, s'ha col·locat al nivell de **Lluís Llach** o del mateix **Serrat**, que en el seu dia també van ser "els més venuts a Espanya" cantant en català. El tractament mediàtic de la notícia en qüestió denota com a mínim dues coses: la primera, que Espanya segueix sent una paraula màgica per a gran part del periodisme que es fa en aquest país, aquell mot que eleva qualsevol fet a la categoria d'"allò que realment interessa a la gent". I la segona, que la majoria dels que treballem en mitjans de comunicació ens dediquem a fer, bàsicament i com deia Ramon Barnils, de micos de repetició.

A l'hora de treballar qualsevol informació, hi ha dos elements molt importants: el marc i el context. Comencem pel marc. A l'*Enderrock*, el nostre marc de referència són els Països Catalans. Aquesta és la nostra opció, perquè creiem en l'espai català de comunicació com a eix vertebrador de la cultura del país. Per això, a l'hora de tractar la notícia hem decidit assenyalar, més enllà del fet que el grup és "número u a Espanya", una altra dada força indicativa: que **Manel** ha venut 10.000 discos. Uns discos que s'han venut, segons es desprèn de la gran majoria d'informacions, a "Espanya". Una dada també força qüestionable: quants se n'ha venut, per exemple, a Girona? I quants a Santander o a Bujaraloz? Més encara: quants se n'ha venut al País Valencià i a les Illes Balears? D'altra banda, algun d'aquests mitjans que ara ha destacat que **Manel** és número u a Espanya, ha informat alguna vegada sobre quins són discos els més venuts a Catalunya o als Països Catalans? Però ja se sap: Espanya és una paraula que fa que una notícia sigui important. Països Catalans són dues paraules prohibides.

L'altra qüestió a tenir en compte a l'hora d'informar de qualsevol aspecte de l'actualitat és el context. Una notícia fora del seu context és una notícia tramposa. I, pel que fa a aquest cas en concret, de context no n'hi ha hagut pas gaire. Qualsevol persona amb un mínim bagatge musical, i no diguem ja un periodista, hauria de ser conscient que comparar **Manel** amb **Lluís Llach** o **Joan Manuel Serrat** és fer trampa. **Llach** i **Serrat** (com molt pocs altres músics en aquest país) són, al marge de consideracions artístiques, en una altra categoria. Per trajectòria, per discos venuts, per impacte social, per difusió internacional... Que la discogràfica de **Manel** digui que el seu grup ha assolit una gesta que només havien aconseguit **Llach** i **Serrat** forma part de la lògica de la seva campanya de màrqueting. Que els periodistes que informem del tema ens limitem a repetir sense cap esperit crític tot el que ens expliquen forma part de la lògica que ha convertit aquest ofici en quelcom cada dia més prescindible per a gran part de la societat.